

The Holy See

URBI ET ORBI

Pasqua, 15 aprile 2001

1. *«W zmartwychwstałym Chrystusie wszelkie życie powstaje z martwych»*
(por. II prefacja wielkanocna).

Niech paschalne orędzie dotrze do wszystkich narodów ziemi,
a każdy człowiek dobrej woli niech czuje się uczestnikiem
tego dnia, który Pan uczynił,
dnia Jego Paschy,
kiedy Kościół przejęty radością
ogłasza, że Pan prawdziwie zmartwychwstał.
To wołanie, które uczniowie wzniesli z głębi serca
w pierwszym dniu po szabacie,
rozbrzmiewało przez stulecia, a dzisiaj,
w tej właśnie dziejowej chwili,
znow umacnia nadzieje ludzkości
niewzruszoną pewnością zmartwychwstania Chrystusa,
Odkupiciela człowieka.

2. *«W zmartwychwstałym Chrystusie wszelkie życie powstaje z martwych»*

Zdumienie i niedowierzenie apostołów i niewiast,
którzy o wschodzie słońca pośpieszyli do grobu,
staje się dziś wspólnym doświadczeniem całego Ludu Bożego.
Stawiając pierwsze kroki w nowym tysiącleciu,
pragniemy przekazać młodym pokoleniom
podstawowy pewnik naszego życia:

Chrystus zmartwychwstał, a w Nim wszelkie życie powstaje z martwych.

*«Chwała Tobie, Jezu Chryste,
Ty królujesz dzisiaj i na wieki».*

Powraca nam w pamięci ta pieśń pełna wiary,
którą podczas niedawnych obchodów jubileuszowych
wielokrotnie śpiewaliśmy wielbiąc Tego,
który jest *«Alfa i Omega, Pierwszy i Ostatni,
Początek i Koniec»* (Ap 22, 13).

Pozostaje Mu wierny Kościół pielgrzymujący
«pośród utrapień świata i pociech Bożych» (św. Augustyn).

Kieruje wzrok ku Niemu i nie doznaje lęku.

Idzie przed siebie wpatrzony w Jego oblicze

i powtarza ludziom naszej epoki,

że On, Zmartwychwstały,

jest *«wczoraj i dziś, ten sam także na wieki»* (Hbr 13, 8).

3. W tamtym dramatycznym dniu, w piątek męki Pańskiej,
kiedy Syn Człowieczy

stał się *«posłuszny aż do śmierci
- i to śmierci krzyżowej»* (por. Flp 2, 8),

dobiegało końca ziemskie życie Odkupiciela.

Jego martwe ciało zostało pośpiesznie złożone w grobie
o zachodzie słońca. Niezwykły był to zmierzch!

Ta godzina pogrążona w głębokim mroku
wyznaczała kres «pierwszego aktu» dzieła stworzenia,
skażonego przez grzech.

Zdawało się, że zwycięża śmierć i triumfuje zło.

A jednak w tej godzinie kamiennego milczenia grobu
przybliżyło się ostateczne wypełnienie zbawczego zamysłu,
rozpoczęło się dzieło «nowego stworzenia».

Jezus Chrystus, którego miłość uczyniła posłusznym
aż po najwyższą ofiarę,

zostaje teraz *«wywyższony»* przez Boga,
który *«darował Mu imię ponad wszelkie imię»* (Flp 2, 9).

W tym imieniu odzyskuje nadzieję każdy człowiek żyjący.

W tym imieniu każda ludzka istota,

wyrwana spod władzy grzechu i śmierci,

zostaje przywrócona do Życia i do Miłości.

4. Niebo i ziemia opiewają dziś
niepojęte i najwyższe *«imię»* Ukrzyżowanego, który zmartwychwstał.
Wydaje się, że wszystko pozostało bez zmian,
ale w rzeczywistości nic nie jest tak, jak dotychczas.
On, Życie nieśmiertelne,
odkupił życie każdego człowieka i na nowo otworzył je na nadzieję.
*«To, co dawne, minęło,
a oto wszystko stało się nowe»* (2 Kor 5, 17).
Każde postanowienie i zamysł człowieka,
tej istoty szlachetnej i ułomnej,
ma od dziś nowe *«imię»* w Chrystusie zmartwychwstałym,
bo *«w Nim wszelkie życie powstaje z martwych»*.
W tym nowym stworzeniu urzeczywistniają się w pełni
słowa Księgi Rodzaju: *«A wreszcie rzekł Bóg:
Uczyńmy człowieka na Nasz obraz,
podobnego Nam»* (Rdz 1, 26).
Przez Paschę Chrystus, nowy Adam,
który stał się *«duchem ożywiającym»* (1 Kor 15, 45),
wybawia starego Adama od klęski zadanej przez śmierć.

5. Dla wszystkich mężczyzn i kobiet trzeciego tysiąclecia
przeznaczony jest paschalny dar światła,
które rozprasza mroki lęku i smutku;
dla wszystkich przeznaczony jest dar pokoju zmartwychwstałego Chrystusa,
który rozrywa kajdany przemocy i nienawiści.
Z radością i zachwytem odkryjcie dziś na nowo,
że świat nie jest już w niewoli nieuchronnych wydarzeń,
Nasz świat może się zmienić:
pokój jest możliwy nawet tam, gdzie od bardzo dawna
ludzie walczą i giną, jak w Ziemi Świętej i w Jerozolimie;
jest możliwy na Bałkanach, które nie są już skazane
na dręczącą niepewność, która może udaremnić
wszelkie próby porozumienia.
Ty także, Afryko, ziemi umęczona
przez zagrażające ci nieustannie konflikty,
z wiarą podnieś głowę,
ufając w moc zmartwychwstałego Chrystusa.
Dzięki Jego pomocy Ty również, Azjo,
kolebko odwiecznych tradycji duchowych,
możesz zwycięsko stawić czoło wyzwaniu tolerancji i solidarności.

Ty zaś, Ameryko Łacińska, zasobna w młodych ludzi niosących nadzieję,
tylko w Chrystusie znajdziesz siły i odwagę,
aby rozwijać się szanując godność każdego człowieka.
Wy, mieszkańcy wszystkich kontynentów,
z Jego grobu, już na zawsze pustego,
zaczepnijcie siły, aby pokonać
moce zła i śmierci,
a wszelkie poszukiwania i postęp techniczny i społeczny
oddać w służbę lepszej przyszłości dla wszystkich.

6. *«W zmartwychwstałym Chrystusie wszelkie życie powstaje z martwych.»*

Od chwili gdy znaleziono Twój pusty grób, o Chryste,
a Kefas, uczniowie, niewiasty
i *«więcej niż pięciuset braci»* (por. 1 Kor 15, 6)
widziało Cię zmartwychwstałego,
rozpoczęła się epoka, gdy całe stworzenie
opiewa Twoje imię, *«które jest ponad wszelkie imię»*,
i oczekuje Twego ostatecznego przyjścia w chwale.
W tej epoce pomiędzy Paschą
a nadejściem Twego Królestwa, które nie zna końca,
w epoce przypominającej bóle rodzenia (por. Rz 8, 22),
wspomagaj nas w trudzie budowania świata bardziej ludzkiego,
pokrępowanego balsamem Twojej Miłości.
Paschalna żertwo, złożona w ofierze za zbawienie świata,
spraw, abyśmy nie ustawiali w tym dążeniu nawet wówczas,
gdy znużeni zwalniamy kroku.
Ty, zwycięski Królu, daj nam i światu
wieczne zbawienie!